

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 42 กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” นอกจากนี้แนวคิดที่ว่าผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแล้วพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 ระบุว่า “การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เนื้อหาสาระและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และส่งเสริมให้ผู้สอนจัดสภาพแวดล้อมและสื่อการเรียนรู้ให้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทุกสถานที่” (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2551 : 12 - 14)

นอกจากนี้ในหมวด 9 ว่าด้วยเทคโนโลยีทางการศึกษา มาตรา 66 ยังได้ระบุไว้ว่า “ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และทักษะในการใช้ ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย” การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษามุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาสร้างสรรค์รวมทั้งมีความยืดหยุ่นสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้แหล่งการเรียนรู้ทุกประเภทรวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่น ๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีความหลากหลายทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่น ๆ ซึ่งส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจง่าย และรวดเร็วขึ้นรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง (กรมวิชาการ. 2545 : 23)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และส่งเสริมบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกัน และใช้ภาษาในการประกอบกิจการทั้งส่วนตน ครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้องเหมาะสม ในการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และประสบการณ์เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้เกิดความชื่นชม ซาบซึ้ง และภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดีและภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้ อันเป็นส่วนเสริมสร้างความงดงามในชีวิต (กรมวิชาการ, 2545 : 1)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดเนื้อหาสาระออกเป็น 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม (กรมวิชาการ, 2546 : 12) สาระทั้ง 5 นั้น เป็นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในการสื่อสารกันนั้นการฟังและการพูดเราอาจจะใช้ภาษาที่ไม่เป็นแบบแผนก็สามารถสื่อสารเข้าใจได้ แต่เรื่องการอ่านและการเขียนนั้น ถ้าผู้เขียนขาดความรู้ความเข้าใจอาจจะทำให้การสื่อสารไม่ตรงตามเจตนาของผู้ส่งได้ ดังนั้นการที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านและเขียนได้ดี ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เรื่องหลักการใช้ภาษาได้อย่าง กระชับ ชัด ถูกต้อง และแม่นยำ โดยจะต้องศึกษาถึงโครงสร้างของภาษาที่ว่าด้วยระเบียบการใช้อักษร การอ่าน การเขียน การใช้คำ ความหมายของคำและที่มาของภาษา ซึ่งมีวิวัฒนาการไปในลักษณะต่าง ๆ (กำชัย ทองหล่อ, 2543 : 11)

สำหรับหลักสูตรช่วงชั้นที่ 2 พุทธศักราช 2544 สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ การที่ผู้เรียนใช้คำ ได้ถูกต้องตามหลักภาษานั้น ผู้เรียนต้องรู้จักจำแนกหรือวิเคราะห์คำ โดยอาศัยบริบท เป็นตัวกำหนด เช่น คำว่า “ฉัน” อาจเป็นได้ทั้งคำนาม คำกริยา หรือ คำวิเศษณ์ สามารถ แยกประเภทใช้ในการสื่อสารได้ตรงวัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทย ดังกล่าวมาต้องเข้าใจประเภทชนิดของคำเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการพูด เขียนได้ แต่การเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า มีปัญหาหลายประการ จากนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาปัญหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาไทย นั้นมีปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับ ตัวครู ครูใช้วิธีการสอนแบบเก่า ยังยึดติดอยู่กับรูปแบบการสอนแบบบรรยายทำให้นักเรียน ไม่สนใจบทเรียน ครูมีชั่วโมงสอนมาก หรือสอนหลายรายวิชาทำให้มีเวลาเตรียมการสอน น้อย จึงทำให้การสอนไม่ได้ผล ครูขาดประสบการณ์ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียน การสอนครูอื่น ๆ ในโรงเรียนให้ความสำคัญน้อยเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนเขียนหนังสือผิด หรือใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้องปล่อยให้เป็นที่หน้าของครูภาษาไทยเท่านั้นเป็นผู้แก้ไข ครูขาด แผนการสอน และสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยในการสอนหลักภาษาไทย ครูไม่สามารถ จัดการเรียนการสอนหลักภาษาไทยให้สนุก และให้นักเรียนได้รับความรู้ไปพร้อมกันได้ นักเรียนจึงขาดความสนใจในการเรียน ส่วนปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้น พบว่า นักเรียน สนใจวิชาภาษาไทยน้อย ไม่เห็นความสำคัญเพราะคิดว่าเป็นภาษาของตนเอง ไม่ต้องเรียน ก็พูดได้อยู่แล้ว นักเรียนขาดทักษะในการใช้ภาษาไทยเพราะไม่ได้ใช้อย่างสม่ำเสมอจะใช้ ก็ต่อเมื่ออยู่โรงเรียนเท่านั้น (กรมวิชาการ. 2544 : 32 - 33)

จากสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับตัวครู และในส่วนที่เกี่ยวกับ นักเรียนล้วนแล้วส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยลดต่ำลง จากประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มา 15 ปี พบว่า นักเรียนยังมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้วิชาภาษาไทย มาก ดังจะเห็นได้จากข้อมูลผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับท้องถิ่น ปีการศึกษา 2550 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนโรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียนโรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง ทำได้ 19.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 49.18 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดรายบุคคล พบว่า

อยู่ในระดับปี 5 คน ระดับพอใช้ 34 คน และระดับปรับปรุง 15 คน (สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. 2550 : 15) ส่งผลเสียต่อนักเรียน คือใช้คำในภาษาไทยไม่ถูกต้อง ตามหลักภาษาทั้ง ๆ ที่เกิดมาเป็นคนไทย

แนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน) ได้เสนอแนะไว้ว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้สื่อเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน จากผลการวิจัยพบว่า สื่อประสมเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความเหมาะสม ในการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองความคิด การแก้ปัญหา การศึกษา หาความรู้ด้วยตนเอง เพราะสื่อประสมเป็นการนำเอาสื่อประเภทต่าง ๆ มาผสมผสานกันเพื่อให้ สอดคล้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ สื่อประสมมีการสร้างโดยอาศัยหลักการและทฤษฎีการศึกษาหลายอย่างเข้ามาช่วย ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างบุคคลการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ หลักการวิเคราะห์ และหลักการ วิเคราะห์ระบบเข้ามาช่วย (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2523 : 117 - 120) ชุดสื่อประสม มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ได้แสดงความคิดเห็นได้ตัดสินใจด้วยตนเอง และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เรียนได้ตาม ความสามารถและความถนัดของตนเอง

จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จึงสนใจที่จะพัฒนา ชุดสื่อประสม เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาการเรียนรู้อธิบายเรื่องชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 5 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง อำเภอยางตลาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามยุคสมัย และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้น

คำถามการวิจัย

1. การพัฒนาชุดสื่อประสมชนิดของคำที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของการเรียนรู้ตามเกณฑ์อยู่ในระดับใด
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อธิบายเรื่องชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยสูงขึ้น ได้หรือไม่

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ที่ใช้ชุดสื่อประสมชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดสื่อประสมชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยชุดสื่อประสมชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดสื่อประสมชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดสื่อประสมชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ชุดสื่อประสมชนิดของคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง อำเภอขามเฒ่า สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 60 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง อำเภอขามเฒ่า สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถในแต่ละห้อง จะประกอบไปด้วยเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน

2. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสมชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชนิดของคำ

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดสื่อประสมชนิดของคำ

3. กรอบเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาสร้างชุดสื่อประสมชนิดของคำ คือ สาระที่ 4 หลักภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นำมาจัดทำเป็นชุดสื่อประสม จำนวน 7 ชุด ดังนี้

3.1 ชุดสื่อประสมเล่มที่ 1 เรื่อง คำนาม ได้แก่คำว่า นักเรียน สุนัข กล้วยไม้ รยนต์ ความอบอุ่น เป็นต้น

3.2 ชุดสื่อประสมเล่มที่ 2 เรื่อง คำสรรพนาม ได้แก่คำว่า ผม ผู้ที่ ต่าง นั้น ใคร เป็นต้น

3.3 ชุดสื่อประสมเล่มที่ 3 เรื่อง คำกริยา ได้แก่คำว่า วิ่ง ถีบปีน คล้าย นอน กระโดด เป็นต้น

3.4 ชุดสื่อประสมเล่มที่ 4 เรื่อง คำวิเศษณ์ ได้แก่คำว่า เร็ว สาย ใกล้เคียง ทำไม ครับ เป็นต้น

3.5 ชุดสื่อประสมเล่มที่ 5 เรื่อง คำบุพบท ได้แก่คำว่า แก่ แห่ง ของ ด้วย สำหรับ เป็นต้น

3.6 ชุดสื่อประสมเล่มที่ 6 เรื่อง คำสันธาน ได้แก่คำว่า ก็...จึง ครั้น...จึง ถ้า...และ กับ ก็ เป็นต้น

3.7 ชุดสื่อประสมเล่มที่ 7 เรื่อง คำอุทาน ได้แก่คำว่า โห่! ว้าย! เฮ้ย! โอ๊ย! เอ๊ะ! เป็นต้น

4. ระยะเวลา สถานที่วิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง อำเภอขามเฒ่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดสื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ ประเภท ได้แก่ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และ แบบใบงานมาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อแต่ละอย่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา

ชนิดของคำภาษาไทย หมายถึง เสียงที่พูดออกมาได้ความหมายอย่างหนึ่งตาม ความต้องการของผู้พูดจะเป็นกี่ย่างก็ก็ตาม เรียกว่า คำหนึ่ง บางคำก็มีพยางค์เดียว บางคำก็มี หลายพยางค์ โดยจำแนกคำออกเป็น 7 ชนิด ตามความหมายของคำและหน้าที่ของคำ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน

ชุดสื่อประสมชนิดของคำภาษาไทย หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และแบบใบงาน มาใช้ร่วมกันอย่างมีขั้นตอนสอดคล้องด้วย การบูรณาการ และสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ โดยผ่านการวิเคราะห์สื่อแต่ละประเภทที่นำมาใช้ ร่วมกันนั้น เพื่อเสนอเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งอย่างมีประสิทธิภาพเป็นระบบตรงตามจุดประสงค์ สำหรับให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ประกอบไปด้วยชุดสื่อประสมทั้งหมด 7 เรื่อง คือ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และ คำอุทาน

การพัฒนาชุดสื่อประสม หมายถึง กระบวนการในการศึกษาค้นคว้า สร้างชุด สื่อประสม และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการปรับปรุง จากนั้นนำไปทดลองใช้ เพื่อหาคุณภาพ และได้ชุดสื่อประสมมีความถูกต้อง สมบูรณ์ มีความเหมาะสมที่นำไปทดลอง ใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองในการวิจัยที่โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จังหวัดกาฬสินธุ์

ประสิทธิภาพของชุดสื่อประสม หมายถึง การหาคุณภาพของชุดสื่อประสม ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความถูกต้องนักเรียน สามารถตอบแบบทดสอบได้ถูกต้องมากที่สุด ตามเกณฑ์ 80 / 80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คือ ร้อยละของคะแนน เฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดสามารถทำได้จากแบบทดสอบท้ายชุดสื่อประสมแต่ละเล่ม

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนทั้งหมดที่สามารถทำได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังจากเรียนด้วยชุดสื่อประสม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความรู้ที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดสื่อประสม เรื่อง ชนิดของคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ความพึงพอใจในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบมีความสุขในการเรียนรู้โดยใช้ ชุดสื่อประสม เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งวัดโดยแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ชุดสื่อประสมชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพสำหรับนำไปใช้สอนนักเรียน และใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นำไปพัฒนานวัตกรรมประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เกิดการเรียนรู้ เรื่องชนิดของคำ และมีความรู้เพิ่มขึ้น
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดของคำเกี่ยวกับ ความรู้หลักภาษาไทยสูงขึ้น
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดสื่อประสม ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย